

ניצבת

ניצבת וישי נישאים ומגדלים שישה בנים. ביום בהיר פונה אליה ישי ומודיע כי החליט להיפרד ממנה. ההחלטה התעוררה בגלל החשש שאסור לו להתחתן עם יהודייה, שכן סבתו, רות, הייתה

מואבייה והרי נאמר שלא יבוא מואבי בקהל ישראל. השנים עוברות וישי מחליט להתחתן עם השפחה הכנענית. השפחה מבינה כי ניצבת מתגעגעת לבעלה ומציעה לה להתחלף עימה בליל הכלולות כפי שעשו רחל ולאה.

נשמע כמו סיפור בדיוני? אבל כנראה, המציאות עולה על כל דמיון. הן מתחלפות. ישי ו"השפחה" מתחתנים, ולאחר ליל הכלולות מחליט ישי לחזור לפרישותו. ניצבת הרה. ישי וילדיהם חושבים כי ניצבת הרתה מגבר אחר והיא נענשת על כך במבטים ובהחרמות, וכשדוד נולד גם אותו מחרימים בני המשפחה. ניצבת מחרישה. שותקת. מבליגה. עשרים ושמונה שנה, עד ששמואל הנביא מגיע ומודיע: הבן הנולד, דוד בן ניצבת וישי, הוא הוא המלך!!

Ap

תובנה כל האומר 'ניצבת בת עדיאל' שבע עשרה פעם כמניין טו"ב, תפילתו נשמעת.

דחף הלב הסיפור הזה מעורר אצלי הרבה שאלות...